

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 kwietnia 2016 roku

Sąd Rejonowy dla Wrocławia – Śródmieścia we Wrocławiu w Wydziale II Karnym,

w składzie :

Przewodniczący : **SSR Antonina Surma**

Protokolant : st. sekret. sąd. Monika Chaszczewicz-Kęsik

po rozpoznaniu w dniu 27 kwietnia 2016 roku we Wrocławiu

przy udziale Prokuratora Prokuratury Rejonowej dla Wrocławia – Śródmieścia

Małgorzaty Rutowskiej

sprawy karnej z oskarżenia publicznego :

M. Ż. (1)

ur. (...) we W.,

syna Z. i G. z domu S.

PESEL: (...)

oskarżonego o to, że :

I. w dniu 28 grudnia 2013 roku we W. z garażu mieszczącego się na terenie posesji przy ul. (...) zabrał w celu przywłaszczenia rower (...) o wartości 800 złotych na szkodę G. Z., przy czym czynu tego dokonał w warunkach powrotu do przestępstwa będąc uprzednio skazanym: wyrokiem Sądu Rejonowego dla Wrocławia Śródmieścia w II Wydziale Karnym o sygn. akt IIK 714/10 za czyn z art. 279 § 1 kk popełniony w grudniu 2009 roku, za czyn z art. 279 § 1 kk i art. 276 kk w zw. z art. 11 § 2 kk popełniony w dniu 7 stycznia 2010 roku i za czyn z art. 279 § 2 kk i art. 276 kk w zw. z art. 11 § 2 kk popełniony w nocy 4/5 stycznia 2010 roku na karę łączną 2 lat pozbawienia wolności, którą odbył w okresie od 5 października 2011 roku do 3 października 2013 roku;

- tj. o czyn z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.

II. w nocy 5/6 stycznia 2014 roku we W., działając wspólnie i w porozumieniu z inną osobą, włamał się do domu mieszczącego się przy ul. (...) w nieustalony sposób, a następnie zabrał w celu przywłaszczenia mienie w postaci 98 butelek wina o wartości 3600 złotych, 45 butelek alkoholi wysokoprocentowych wartości 2300 złotych, 7 butelek piwa o wartości 20 złotych, 20 wagonów papierosów o wartości 2400 złotych, pieniędzy polskich w kwocie 1630 złotych, EURO w kwocie 2.500 o wartości 10.000 złotych, naczynia i świeczniki srebrne o wartości 5800 złotych, 3 figurki o wartości 8000 złotych, kamerę filmową marki O. o wartości 600 złotych, 2 telefony komórkowe marki N. o wartości 520 złotych, torbę podróżną o wartości 400 złotych, kalkulatora o wartości 100 złotych, kluczy o wartości 50 złotych, różnego rodzaju ozdoby o wartości 80 złotych, legitymacji i kopii orderu o wartości 300 złotych, 2 karty bankomatowe, paszport, odznaki, order i inne przedmioty o wartości sentymentalnej, kieliszków i podstawek metalowych, portfela, monet o nominale 8 złotych, aparatu fotograficznego marki L. o wartości 1.080 złotych, pilota od samochodu, pilota od bramy ogrodzeniowej, kluczy od stacyjki samochodu marki V. (...) o nr rej (...) tj. mienia o łącznej wartości 36.880 złotych na szkodę G. Z., przy czym czynu tego dokonał w warunkach powrotu do przestępstwa będąc uprzednio skazanym: wyrokiem Sądu Rejonowego dla Wrocławia Śródmieścia w II Wydziale Karnym o sygn. akt IIK 714/10 za

czyn z art. 279 § 1 kk popełniony w grudniu 2009 roku, za czyn z art. 279 § 1 kk i art. 276 kk w zw. z art. 11 § 2 kk popełniony w dniu 7 stycznia 2010 roku i za czyn z art. 279 § 2 kk i art. 276 kk w zw. z art. 11 § 2 kk popełniony w nocy 4/5 stycznia 2010 roku na karę łączną 2 lat pozbawienia wolności, którą odbył w okresie od 5 października 2011 roku do 3 października 2013 roku,

– tj. o czyn z art. 279 § 1 k.k. i art. 278 § 5 k.k. w zw. z art. 278 § 1 k.k. i art. 275 § 1 k.k. i art. 276 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.

III. w dniu 25 listopada 2013 roku we W. z kontenera mieszczącego się na terenie budowy przy ul. (...), zabrał w celu przywłaszczenia wkrętarkę marki M., wiertarkę marki B., wyrzynarkę marki B., baterie umywalkowe tj. mienie o łącznej wartości 1750 złotych na szkodę firmy (...) oraz kurtkę ocieplaną nn marki o wartości 200 złotych na szkodę W. K., przy czym czynu tego dokonał w warunkach powrotu do przestępstwa będąc uprzednio skazanym: wyrokiem Sądu Rejonowego dla Wrocławia Śródmieścia w II Wydziale Karnym o sygn. akt IIK 714/10 za czyn z art. 279 § 1 kk popełniony w grudniu 2009 roku, za czyn z art. 279 § 1 kk i art. 276 kk w zw. z art. 11 § 2 kk popełniony w dniu 7 stycznia 2010 roku i za czyn z art. 279 § 2 kk i art. 276 kk w zw. z art. 11 § 2 kk popełniony w nocy 4/5 stycznia 2010 roku na karę łączną 2 lat pozbawienia wolności, którą odbył w okresie od 5 października 2011 roku do 3 października 2013 roku;

- tj. o czyn z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.

Oraz

P. D. (1)

ur. (...) we W.,

syna Ł. i W. z domu K.

PESEL: (...)

oskarżonego o to, że :

IV. w nocy 5/6 stycznia 2014 roku we W., działając wspólnie i w porozumieniu z inną osobą, włamał się do domu mieszczącego się przy ul. (...) w nieustalony sposób, a następnie zabrał w celu przywłaszczenia mienie w postaci 98 butelek wina o wartości 3600 złotych, 45 butelek alkoholu wysokoprocentowych wartości 2300 złotych, 7 butelek piwa o wartości 20 złotych, 20 wagonów papierosów o wartości 2400 złotych, pieniądze polskich w kwocie 1630 złotych, EURO w kwocie 2.500 o wartości 10.000 złotych, naczynia i świeczniki srebrne o wartości 5800 złotych, 3 figurki o wartości 8000 złotych, kamerę filmową marki O. o wartości 600 złotych, 2 telefony komórkowe marki N. o wartości 520 złotych, torbę podróżną o wartości 400 złotych, kalkulatora o wartości 100 złotych, kluczy o wartości 50 złotych, różnego rodzaju ozdoby o wartości 80 złotych, legitymacji i kopii orderu o wartości 300 złotych, 2 karty bankomatowe, paszport, odznaki, order i inne przedmioty o wartości sentymentalnej, kieliszków i podstawek metalowych, portfela, monet o nominale 8 złotych, aparatu fotograficznego marki L. o wartości 1.080 złotych, pilota od samochodu, pilota od bramy ogrodzeniowej, kluczy od stacyjki samochodu marki V. (...) o nr rej (...) tj. mienia o łącznej wartości 36.880 złotych na szkodę G. Z.,;

– tj. o czyn z art. 279 § 1 k.k. i art. 278 § 5 k.k. w zw. z art. 278 § 1 k.k. i art. 275 § 1 k.k. i art. 276 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

I. uznaje oskarżonego **M. Ż. (1)** za winnego zarzuconego jemu czynu, opisanego w punkcie I części wstępnej wyroku tj. przestępstwa z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. i za to, na podstawie art. 278 § 1 k.k., wymierza mu karę 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

II. uznaje oskarżonego **M. Ż. (1)** za winnego tego, że: w nocy 5/6 stycznia 2014 roku we W., działając wspólnie i w porozumieniu z P. D. (1) zabrał w celu przywłaszczenia mienie w postaci 3 butelek wina o wartości 110,20 złotych,

30 butelek alkoholi wysokoprocentowych wartości 1533,33 złotych, 6 wagonów papierosów o wartości 120 złotych, naczynia i świeczniki srebrne o wartości 5600 złotych, 2 figurki o wartości 5333,33 złotych, telefon komórkowe marki N. o wartości 260 złotych, legitymacji i kopii orderu o wartości 300 złotych, kartę bankomatową, paszport, odznaki, order i inne przedmioty o wartości sentymentalnej, kieliszków i podstawek metalowych, aparat fotograficzny marki L. o wartości 1.080 złotych, tj. mienie o łącznej wartości 14336,86 zł oraz usiłował zabrać w celu przywłaszczenia mienie w postaci 13 butelek wina o wartości 550 złotych, świecznik srebrny o wartości 200 złotych, 1 figurkę o wartości 4000 złotych, telefon komórkowy marki N. o wartości 260 złotych, torbę podróżną o wartości 400 złotych, kalkulator o wartości 100 złotych, kartę bankomatową, na szkodę G. Z., przy czym czynu tego dokonał w warunkach powrotu do przestępstwa będąc uprzednio skazanym: wyrokiem Sądu Rejonowego dla Wrocławia Śródmieścia w II Wydziale Karnym o sygn. akt IIK 714/10 za czyn z art. 279 § 1 k.k. popełniony w grudniu 2009 roku, za czyn z art. 279 § 1 k.k. i art. 276 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. popełniony w dniu 7 stycznia 2010 roku i za czyn z art. 279 § 1 k.k. i art. 276 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. popełniony w nocy 4/5 stycznia 2010 roku na karę łączną 2 lat pozbawienia wolności, którą odbył w okresie od 5 października 2011 roku do 3 października 2013 roku tj. przestępstwa z art. 278 § 1 k.k. i art. 278 § 5 k.k. w zw. z art. 278 § 1 k.k. i art. 275 § 1 k.k. i art. 276 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. i za to, na podstawie art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 3 k.k., wymierza mu karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności;

III. uznaje oskarżonego **M. Ż. (1)** za winnego zarzuconego jemu czynu, opisanego w punkcie III części wstępnej wyroku tj. przestępstwa z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. i za to, na podstawie art. 278 § 1 k.k., wymierza mu karę 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

IV. na podstawie art. 85 k.k. w zw. z art. 86 § 1 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k. łączy kary jednostkowe wymierzone oskarżonemu **M. Ż. (1)** w punkcie I, II i III części dyspozytywnej wyroku i wymierza mu karę łączną 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności;

V. na podstawie art. 69 § 1 k.k. w zw. z art. 70 § 1 pkt 1 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k. wykonanie wymierzonej oskarżonemu **M. Ż. (1)** kary łącznej pozbawienia wolności warunkowo zawiesza na okres 5 (pięciu) lat próby;

VI. na podstawie art. 73 § 1 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k. w okresie próby oddaje oskarżonego **M. Ż. (1)** pod dozór kuratora;

VII. na podstawie art. 72 § 1 pkt 4 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k. w okresie próby zobowiązuje oskarżonego **M. Ż. (1)** do wykonywania pracy zarobkowej;

VIII. na podstawie art. 72 § 1 pkt 5 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k. w okresie próby zobowiązuje oskarżonego **M. Ż. (1)** do powstrzymywania się od nadużywania alkoholu i zażywania środków odurzających;

IX. uznaje oskarżonego **P. D. (1)** za winnego tego, że: w nocy 5/6 stycznia 2014 roku we W., działając wspólnie i w porozumieniu z M. Ż. (1) zabrał w celu przywłaszczenia mienie w postaci 3 butelek wina o wartości 110,20 złotych, 30 butelek alkoholi wysokoprocentowych wartości 1533,33 złotych, 6 wagonów papierosów o wartości 120 złotych, naczynia i świeczniki srebrne o wartości 5600 złotych, 2 figurki o wartości 5333,33 złotych, telefon komórkowe marki N. o wartości 260 złotych, legitymacji i kopii orderu o wartości 300 złotych, kartę bankomatową, paszport, odznaki, order i inne przedmioty o wartości sentymentalnej, kieliszków i podstawek metalowych, aparat fotograficzny marki L. o wartości 1.080 złotych, tj. mienie o łącznej wartości 14336,86 zł oraz usiłował zabrać w celu przywłaszczenia mienie w postaci 13 butelek wina o wartości 550 złotych, świecznik srebrny o wartości 200 złotych, 1 figurkę o wartości 4000 złotych, telefon komórkowy marki N. o wartości 260 złotych, torbę podróżną o wartości 400 złotych, kalkulator o wartości 100 złotych, kartę bankomatową na szkodę G. Z., tj. przestępstwa z art. 278 § 1 k.k. i art. 278 § 5 k.k. w zw. z art. 278 § 1 k.k. i art. 275 § 1 k.k. i art. 276 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. i za to, na podstawie art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 3 k.k., wymierza mu karę 1 (jednego) roku i 2 (dwóch) miesięcy pozbawienia wolności;

X. na podstawie art. 69 § 1 k.k. w zw. z art. 70 § 1 pkt. 1 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k. wykonanie wymierzonej oskarżonemu **P. D. (1)** kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesza na okres 3 (trzech) lat próby;

XI. na podstawie art. 73 § 1 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k. w okresie próby oddaje oskarżonego **P. D. (1)** pod dozór kuratora;

XII. na podstawie art. 72 § 1 pkt 5 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k. w okresie próby zobowiązuje oskarżonego **P. D. (1)** do powstrzymywania się od nadużywania alkoholu;

XIII. na podstawie art. 46 § 1 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k. zobowiązuje oskarżonych **M. Ż. (1)** oraz **P. D. (1)** do solidarnego częściowego naprawienia szkody poprzez zapłatę na rzecz G. Z. kwoty 5.000 zł;

XIV. na podstawie art. 46 § 1 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k. zobowiązuje oskarżonego **M. Ż. (1)** do naprawienia szkody poprzez zapłatę na rzecz W. K. kwoty 200 zł a na rzecz firmy (...) kwoty 1750 złotych;

XV. na podstawie art. 44 § 2 k.k. orzeka o przepadku dowodów rzeczowych w postaci śladów opisanych pod poz. od 40-42 w wykazie dowodów rzeczowych nr II/155/14 na k. 237 akt sprawy;

XVI. na podstawie art. 230 § 2 k.p.k. w zw. z art. 231 § 1 k.p.k. orzeka o zwrocie osobie uprawnionej dowodów rzeczowych w postaci torby z napisem W. i kabla elektrycznego opisanych pod nr 36 i 37 wykazu dowodów rzeczowych nr I/1/14 na k. 39 akt sprawy zarządzając jednocześnie złożenie ich do depozytu sądowego;

XVII. na podstawie art. 63 § 1 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k. na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności zalicza oskarżonemu **P. D. (1)** okres jego zatrzymania w sprawie w dniach od 06 do 08 stycznia 2014 r.;

XVIII. na podstawie art. 63 § 1 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k. na poczet orzeczonej kary łącznej wymierzonej oskarżonemu **M. Ż. (1)** zalicza okres jego zatrzymania i tymczasowego aresztowania w dniach: od 06 stycznia 2014 r. do 21 lutego 2014r.;

XIX. na podstawie art. 29 ust. 1 ustawy z dnia 26 maja 1982 roku Prawo o adwokaturze zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. B. C. kwotę 1446,48 zł (z VAT), na rzecz adw. B. S. kwotę 750,24 (z VAT) tytułem nieopłaconej obrony udzielonej z urzędu;

XX. na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. i art. 17 ust.1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych (Dz.U. Nr 27, poz. 152) zwalnia każdego z oskarżonych od przypadających na nich kosztów sądowych, w tym od opłat.

UZASADNIENIE

W toku postępowania w sprawie ustalono następujący stan faktyczny:

Dnia 25 listopada 2013 roku, M. Ż. (1) zabrał z kontenera mieszczącego się na terenie budowy przy ul. (...) we W., należące do firmy (...): wkrętarkę marki M., wiertarkę marki B., wyrzynarkę marki B., baterie umywalkowe tj. mienie o łącznej wartości 1750 złotych. Zabrał też należącą do W. K. kurtkę ocieplaną o wartości 200 złotych.

(Dowód: wyjaśnienia oskarżonego M. Ż. – k. 69, 92, 180, 464 - 466, zezna-

nia świadka W. K. - k. 58 – 58, 637).

Dnia 28 grudnia 2013 roku M. Ż. (1) szedł ul. (...) we W. w poszukiwaniu jedzenia i złomu. Wszedł na teren posesji nr (...), gdzie zamieszkiwał nieobecny wówczas w domu G. Z. (1). Kiedy zauważył, że garaż jest otwarty, wszedł do środka, a zauważywszy tam rower (...) o wartości 800 złotych, zabrał go i na nim odjechał.

(Dowód: wyjaśnienia oskarżonego M. Ż. – k. 68, 92, 180, 464 – 466).

W nocy 5/6 stycznia 2014 roku, M. Ż. (1) powrócił na posesję przy ul. (...) ze swoim kolegą P. D. (1), u którego pomieszkiwał. Na teren posesji przedostali się przez śmietnik. Furtka była otwarta. Ponieważ w garażu nie znaleźli nic, co stanowiłoby przedmiot ich zainteresowania, udali się do domu. M. Ż. (1) złapał za klamkę, ale drzwi okazały się otwarte. Z parteru domu i piwnicy zabrali 3 butelki wina o wartości 110,20 złotych, 30 butelek alkoholi wysokoprocentowych wartości 1533,33 złotych, 6 wagonów papierosów o wartości 120 złotych, naczynia i świeczniki srebrne o wartości 5600 złotych, 2 figurki o wartości 5333,33 złotych, telefon komórkowe marki N. o wartości 260

złotych, legitymację i kopię orderu o wartości 300 złotych, kartę bankomatową, paszport, odznaki, order i inne przedmioty o wartości sentymentalnej, kieliszki i podstawki metalowe, aparat fotograficzny marki L. o wartości 1.080 złotych, tj. mienie o łącznej wartości 14336,86 zł. Przedmioty te postanowili zapakować do kontenera na śmieci i zabrać, zaś mienie w postaci 13 butelek wina o wartości 550 złotych, świecznik srebrny o wartości 200 złotych, 1 figurkę o wartości 4000 złotych, telefon komórkowy marki N. o wartości 260 złotych, torbę podróżną o wartości 400 złotych, kalkulator o wartości 100 złotych, kartę bankomatową przygotować do zabrania, pozostawiając przy śmietniku, a po odtransportowaniu pierwszej części łupów, wrócić po nie. Pozostałe rzeczy pozostawili przy śmietniku.

Kosz z zabranymi przedmiotami zaciągnęli do mieszkania P. D. (1), po czym na miejscu – wraz z B. G. i S. K. - zaczęli spożywać zabrany alkohol.

(Dowód: wyjaśnienia oskarżonego M. Ż. – k. 68, 92, 180, 464 - 466, wyja-

śnienia oskarżonego P. D. – k. 79 – 80, 151, 466 – 467, zeznania

świadka S. K. – k. 492, opinia z zakresu badań biologicznych – k. 232 –

234, opinia z zakresu mechanoskopii – k. 158 – 160, protokoły zatrzymania

rzeczy - k. 111 – 113, 52 – 56, 31 – 36).

Dnia 6 stycznia 2014r. M. Ż. (1) przekazał P. D. (1) kwotę 1630 zł tytułem opłat związanych z zamieszkiwaniem u niego.

(Dowód: wyjaśnienia oskarżonego P. D. – k. 466 – 467, zeznania świadka B.

G. – k. 467).

Konsul Generalny Republiki Federalnej Niemiec G. Z. (1) powrócił do domu na posesji przy ul. (...) we W. dnia 4 stycznia 2014r. po trzytygodniowej nieobecności. 5 stycznia 2014r. położył się spać około 21.30 – 22.00 w sypialni na piętrze.

G. Z. odruchowo zawsze zamyka drzwi wejściowe na klucz.

6 stycznia 2014r. obudziło go światło z korytarza. Kiedy wstał zobaczył światła w pomieszczeniach. Zauważył też, że drzwi wejściowe do domu oraz pomieszczeń na dole są na wpół otwarte. Otwarta była też skrzynka elektryczna, z której wystawały przewody. Przy wejściu do domu, natomiast, leżała osłona czujki alarmowej. Alarm jednak nie był włączony. Na drzwiach piwnicy zaobserwował oderwane powierzchnie drewna na wysokości zamka.

(Dowód: zeznania świadka G. Z. – k. 10, 521 – 523, protokół oględzin domu przy

ul. (...) – k. 18 – 21, dokumentacja fotograficzna k. 125 – 128).

Konsul stwierdził brak: 98 butelek wina o wartości 3600 złotych, 45 butelek alkoholi wysokoprocentowych wartości 2300 złotych, 7 butelek piwa o wartości 20 złotych, 20 wagonów papierosów o wartości 2400 złotych, EURO w kwocie 2.500 o wartości 10.000 złotych, naczyń i świeczników srebrnych o wartości 5800 złotych, 3 figurek o wartości 8000 złotych, kamery filmowej marki O. o wartości 600 złotych, 2 telefonów komórkowych marki N. o wartości 520 złotych, torby podróżnej o wartości 400 złotych, kalkulatora o wartości 100 złotych, kluczy o wartości 50 złotych, różnego rodzaju ozdób o wartości 80 złotych, legitymacji i kopii orderu o wartości 300 złotych, 2 kart bankomatowych, paszportu, odznaki, orderu i inne przedmiotów o wartości sentymentalnej, kieliszków i podstawek metalowych, portfela, monet o nominale 8 złotych, aparatu fotograficznego marki L. o wartości 1.080 złotych, pilota od samochodu, pilota od bramy ogrodzeniowej, kluczy od stacyjki samochodu marki V. (...) o nr rej (...) tj. mienia o łącznej wartości 36.880 złotych.

(Dowód: zeznania świadka G. Z. – k. 10 – 11, 88, 521, opinia daktyloskopijna - k.

199 – 209)

M. Ż. (1) i P. D. (1) w chwili zarzucanych im czynów nie mieli z przyczyn chorobowych zniesionej ani w stopniu znacznym ograniczonej zdolności rozumienia znaczenia czynu i pokierowania swoim postępowaniem.

(Dowód: opinia sadowo – psychiatryczna M. Ż. – k. 404, opinia sadowo – psychiatryczna P. D. – k. 420 – 422).

Oskarżony M. Ż. (1) to dwudziestoczworoletni bezdzietny mężczyzna stanu wolnego.

M. Ż. (1) uzyskał wykształcenie podstawowe. Nie posiada zawodu. Przed osadzeniem utrzymywał się z prac dorywczych, z czego osiągał dochód w kwocie 1200 zł miesięcznie.

Zgodnie z jego własnym oświadczeniem oskarżony nie był w przeszłości leczony psychiatrycznie, neurologicznie ani odwykowo. Był trzykrotnie karany sądownie za przestępstwa przeciwko mieniu, za co wymierzano mu kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem ich wykonania, z których niektóre zostały zarządzone do wykonania – M. in. był skazany wyrokiem Sądu Rejonowego dla Wrocławia Śródmieścia w II Wydziale Karnym o sygn. akt IIK 714/10 za czyny: z art. 279 § 1 kk, za czyn z art. 279 § 1 kk i art. 276 kk w zw. z art. 11 § 2 kk i za czyn z art. 279 § 2 kk i art. 276 kk w zw. z art. 11 § 2 kk na karę łączną 2 lat pozbawienia wolności, którą odbył w okresie od 5 października 2011 roku do 3 października 2013 roku

Oskarżony w warunkach izolacji funkcjonuje prawidłowo. Nie był karany dyscyplinarnie i był kilkakrotnie nagradzany.

(Dowód: wyjaśnienia oskarżonego – k. 66 – 67, 464, K. – k. 71 – 73, 121 – 123,

odpisy wyroków – k. 133 – 1354, 136 - 137, opinia z aresztu śledczego – k.

393 – 394).

Oskarżony P. D. (1) to czterdziestotrzyletni mężczyzna stanu wolnego, ojciec jednego dziecka.

P. D. (1) uzyskał wykształcenie średnie i z zawodu jest mechanikiem precyzyjnym i automatykiem.

Zgodnie z jego własnym oświadczeniem, oskarżony nie był w przeszłości leczony psychiatrycznie, neurologicznie ani odwykowo. Oskarżony był w przeszłości jednokrotnie karany sądownie za czyn przeciwko mieniu

W warunkach izolacji penitencjarnej funkcjonował prawidłowo.

(Dowód: wyjaśnienia oskarżonego – k. 77 – 78, 464, K. – k. 82 – 84, 118 - 120,

opinia z zakładu karnego – k. 395).

Oskarżony M. Ż. (1) przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów, lecz wskazał, że w zakresie czynu, którego dopuścił się z 5 na 6 stycznia 2014r. nie zabrał wszystkich przedmiotów opisanych w zarzucie. Składał wyjaśnienia i wyrażał skruchę i gotowość naprawienia szkody, a podczas rozprawy w dniu 21 sierpnia 2015r. pokrzywdzony – były już Konsul Generalny Republiki Federalnej Niemiec G. Z. (1) oświadczył, że przebacza oskarżonemu.

Oskarżony P. D. (1) przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu, lecz także wskazywał, iż nie zabrał wszystkich przedmiotów, jakie zostały opisane w akcie oskarżenia. Składał wyjaśnienia.

Powyższy stan faktyczny ustalono na podstawie zeznań M. Ż. (1) (k. 68 – 69, 180, 464 – 466), który szczerze przyznał się do popełnienia przestępstw kradzieży mienia należącego do firmy (...), jak też kradzieży roweru zabranego z posesji przy ul. (...) we W.. Dano mu też wiarę co do sposobu przedostania się na teren domu przy ul. (...) we W. w nocy z 5 na 6 stycznia 2014r. co zgodne jest z uznaną przez Sąd za wiarygodną opinią mechanoskopijną, jak też co do rodzaju i ilości przedmiotów zabranych z posesji. Oskarżony zaprzeczył, by wraz z P. D. (1) zabrali wszystkie

wskazywane jako utracone przez pokrzywdzonego przedmioty. Wskazał też, że wobec braku możliwości zabrania wszystkich przedmiotów jednocześnie, postanowili zabrać jedynie część, a pozostałe rzeczy przygotować, by następnie po nie wrócić. Jak jednak wyjaśnił oskarżony, po przyjeździe do mieszkania P. D. (1), wspólnie z B. G. zaczęli spożywać alkohol, a po pozostałe przedmioty już nie wracali. – Taka wersja pokrywa się z protokołem oględzin posesji.

Jednocześnie nie dano wiary oskarżonemu, że protokół z dnia 8 stycznia 2014r. (k. 90 – 92) został przez niego podpisany na skutek wywierania na nim presji - bez wygłaszania wskazanych w nim treści, podobnie jak jego pierwsze wyjaśnienia, gdyż treści tam zawarte nie różnią się od przedstawianej przez niego wersji na dalszym etapie postępowania.

Spójne z powyższymi są w przeważającej mierze relacje P. D. (1), który szczegółowo zdarzenia nocy z 5 na 6 stycznia 2014r. przedstawił spójnie z M. Ż.. Także i on, w szczególności, zaprzeczył kradzieży wszystkich przedmiotów wykazanych w przedstawionym mu zarzucie. Potwierdził też, że drzwi do domu nie były zamknięte na klucz, a żeby dostać się do środka wystarczyło nacisnąć klamkę, co uczynił M. Ż.. Wyjaśnił też, że kwotę 1630 zł, jaka została przy nim wykryta, otrzymał od M. Ż., który wówczas u niego mieszkał – jako opłatę. Wyjaśnił też, że M. Ż. wówczas pracował.

Nie wykorzystano zaś tej części jego relacji, w której twierdził, że M. Ż. wrócił jeszcze na teren posesji przy B. 2 po tym, jak przywieźli kosz ze skradzionymi rzeczami (k. 151, 466), o którym to fakcie nie wyjaśniał podczas swoich pierwotnych i spontanicznych relacji, wyjaśniając, że po spożyciu zabranego alkoholu on, drugi z oskarżonych i B. G. poszli spać. Nadto, jest to sprzeczne z uznanymi przez Sąd za wiarygodne zeznaniami M. Ż..

Częściowo wykorzystano też relacje B. G. (2) (k. 85 – 86, 486), która potwierdziła, że dnia 6 stycznia 2014r. po powrocie P. D. (1) i M. Ż. (1) spożywała z nimi alkohol. Jak jednak wskazała, z uwagi na jego ilość nie pamiętała szczegółów.

Podobnie ustosunkowano się do relacji S. K. (2) (k. 492) – kolegi M. Ż., który 6 stycznia 2014r. przyłączył się do spożywania alkoholu.

Dokonując rekonstrukcji stanu faktycznego w sprawie Sąd częściowo wykorzystał również zeznania pokrzywdzonego G. Z. (k. 88, 10 – 12, 521 – 523). Jego relacji nie wykorzystano bowiem, w zakresie ilości zabranych alkoholi, gdyż pokrzywdzony – jak wynika z jego relacji w toku rozprawy głównej – nie prowadził ich ewidencji, a zakupów dokonywał standardowo przed ważnymi dla konsulatu imprezami. Jak jednak wskazał, przed zdarzeniem nie zaobserwował żadnych braków, co jednak nie zmienia faktu, że nie miał wiedzy ile dokładnie butelek znajdowało się w piwnicy.

Posłużono się natomiast, jego relacjami w zakresie innych przedmiotów, których brak zauważył oraz ich wartości, jak też tego, jak spędził wieczór 5 stycznia 2014r.

W toku postępowania w sprawie dano też wiarę obiektywnym zeznaniom W. K. (k. 58 - 59, 637), który opisał szkody jakie w wyniku kradzieży z dnia 28 grudnia 2013r. odniósł tak on sam, jak i firma (...).

W toku postępowania nie posłużono się natomiast, relacjami pomocy (...). Z. – A. G. (606 – 607), która zeznała, że nie miała wiedzy o kradzieży z domu konsula, a w czasie jego świątecznej nieobecności w willi przy B. 2 nie była tam obecna, gdyż otrzymała urlop.

Nie wykorzystano też obiektywnych relacji pracownika konsulatu – J. K. (k. 491, 115), która pomagała w dniu zdarzenia w tłumaczeniach. Także i ona nie miała wiedzy co do skradzionych przedmiotów.

Wykorzystano natomiast obiektywną, sporządzoną w oparciu o analizę materiału genetycznego, opinię z zakresu badań biologicznych złamanego papierosa (k. 232 – 234), który wykryto w jednym z pomieszczeń, a w myśl której, mając na względzie profil genetyczny M. Ż. (1), należał on do niego.

Podobnie, wykorzystano również opartą na wszechstronnej analizie materiału w postaci wkładki drzwianej opinię z zakresu mechanoskopii (k. 158 – 16), w myśl której nie nosi ona śladów otwierania drzwi w sposób inny niż stale używanymi kluczami, co – z uwagi na jej budowę, zostałyby na niej odzwierciedlone.

Posłużono się również fachową opinią daktyloskopijną (k. 199 – 209), w myśl której jedyny nadający się do analizy ślad nie należy ani do M. Ż., ani do P. D.. Pozostałe ślady, natomiast – w tym na wykrytym łomie i torbie sportowej – nie nadają się do identyfikacji.

Podobnie odniesiono się do niekwestionowanych przez strony protokołów zatrzymania rzeczy (k. 111 – 113, 52 – 56, 31 – 36), z których wynika jakie przedmioty oskarżeni wynieśli z posesji przy ul. (...) we W., jak też protokołu oględzin domu przy ul. (...) we W. (k. 18 – 21), który poparty został dokumentacją fotograficzną (k. 125 – 128).

W toku postępowania nie wykorzystano sporządzonych zgodnie z zasadami procedury i niekwestionowanych przez strony protokołów użycia alkometrów wobec B. G., P. D. i M. Ż. (k. 25 – 27), które stwierdzały okoliczności, które nie miały znaczenia dla sprawy. Z tych też względów nie wykorzystano protokołów przeszukania P. D. (k. 49 – 50) oraz B. G. (k. 45 – 47).

Dokonując ustaleń co do osób oskarżonych, sąd wykorzystał obiektywne opinie z zakładu karnego i aresztu śledczego (k. 477 – 478, 395), wskazujące na uprzednią karalność obu oskarżonych karty karne (k. 82 – 84, 118 – 120, 71 – 73, 121 – 123), których zapisy w przypadku M. Ż. potwierdzone zostały również dwoma odpisami z zapadłych wobec niego wyroków (k. 133 – 134, 136 – 137).

W toku postępowania w sprawie posłużono się także sporządzonymi w oparciu o wskazania wiedzy fachowej i dane podawane przez oskarżonych opiniami sadowo - psychiatrycznymi (k. 402 – 404, 420 – 422), z których wynika jednoznacznie, iż w toku zarzucanych im czynów, oskarżeni nie mieli z przyczyn chorobowych zniesionej ani w znacznym stopniu ograniczonej zdolności pokierowania swoim postępowaniem i rozpoznania znaczenia czynów.

Mając to na względzie, Sąd uznał M. Ż. (1) za winnego tego, że w dniu 28 grudnia 2013 roku we W. z garażu mieszczącego się na terenie posesji przy ul. (...) zabrał w celu przywłaszczenia rower (...) o wartości 800 złotych na szkodę G. Z., przy czym czynu tego dokonał w warunkach powrotu do przestępstwa będąc uprzednio skazanym: wyrokiem Sądu Rejonowego dla Wrocławia Śródmieścia w II Wydziale Karnym o sygn. akt IIK 714/10 za czyn z art. 279 § 1 kk popełniony w grudniu 2009 roku, za czyn z art. 279 § 1 kk i art. 276 kk w zw. z art. 11 § 2 kk popełniony w dniu 7 stycznia 2010 roku i za czyn z art. 279 § 2 kk i art. 276 kk w zw. z art. 11 § 2 kk popełniony w nocy 4/5 stycznia 2010 roku na karę łączną 2 lat pozbawienia wolności, którą odbył w okresie od 5 października 2011 roku do 3 października 2013 roku.

Oskarżony przyznał się, bowiem, do zarzucanego mu czynu polegającego na zaborze mienia w postaci roweru, którego wartość ustalono na 800 zł.

W świetle, zaś, prawomocnego wyroku w sprawie o sygn. akt II K 714/10 nie ulega wątpliwości, że oskarżony przypisanego mu czynu dopuścił się niespełna pięć lat po tym, jak odbył karę łączną 2 lat pozbawienia wolności za przestępstwa przeciwko mieniu, a zatem – w myśl art. 115 § 3 k.k. podobne do tego, za które został skazany niniejszym wyrokiem.

Nie ulega, zatem, wątpliwości, że M. Ż. (1) dopuścił się czynu z art. 278 §1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.

Ponadto, Sąd uznał M. Ż. (1) za winnego tego, że w nocy 5/6 stycznia 2014 roku we W., działając wspólnie i w porozumieniu z P. D. (1) zabrał w celu przywłaszczenia mienie w postaci 3 butelek wina o wartości 110,20 złotych, 30 butelek alkoholi wysokoprocentowych wartości 1533,33 złotych, 6 wagonów papierosów o wartości 120 złotych, naczynia i świeczniki srebrne o wartości 5600 złotych, 2 figurki o wartości 5333,33 złotych, telefon komórkowe marki N. o wartości 260 złotych, legitymacji i kopii orderu o wartości 300 złotych, kartę bankomatową, paszport, odznaki, order i inne przedmioty o wartości sentymentalnej, kieliszków i podstawek metalowych, aparat fotograficzny marki

L. o wartości 1.080 złotych, tj. mienie o łącznej wartości 14336,86 zł oraz usiłował zabrać w celu przywłaszczenia mienie w postaci 13 butelek wina o wartości 550 złotych, świecznik srebrny o wartości 200 złotych, 1 figurkę o wartości 4000 złotych, telefon komórkowy marki N. o wartości 260 złotych, torbę podróżną o wartości 400 złotych, kalkulator o wartości 100 złotych, kartę bankomatową, na szkodę G. Z., przy czym czynu tego dokonał w warunkach powrotu do przestępstwa będąc uprzednio skazanym: wyrokiem Sądu Rejonowego dla Wrocławia Śródmieścia w II Wydziale Karnym o sygn. akt IIK 714/10 za czyn z art. 279 § 1 k.k. popełniony w grudniu 2009 roku, za czyn z art. 279 § 1 k.k. i art. 276 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. popełniony w dniu 7 stycznia 2010 roku i za czyn z art. 279 § 1 k.k. i art. 276 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. popełniony w nocy 4/5 stycznia 2010 roku na karę łączną 2 lat pozbawienia wolności, którą odbył w okresie od 5 października 2011 roku do 3 października 2013 roku .

W świetle zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, w szczególności wyjaśnień oskarżonych i nie budzącej wątpliwości Sądu opinii mechanoskopijnej nie ulega wątpliwości, że drzwi domu, w którym przebywał G. Z. (1) nie były zamknięte na klucz, a do dostania się do środka wystarczyło naciśnięcie klamki, co trudno uznać za przełamanie zabezpieczenia, na którym polegać ma włamanie.

Uznano, że M. Ż. (1) i P. D. (1) dopuścili się kradzieży mienia wskazanego w protokołach ich przesłuchań w postępowaniu przygotowawczym i przed Sądem, co jest także niesprzeczne z protokołem przeszukania mieszkania i piwnicy P. D.. Pamiętać jednak należy, iż oskarżeni wraz z e swoimi znajomymi po kradzieży spożywali też przyniesiony alkohol, co zmniejszyło, zapewne, jego wykrytą ilość. Podkreślić w tym miejscu należy, że mężczyźni nie chodzili razem po domu (parter i piwnica), lecz wzajemnie w pełni akceptowali przedmioty zabierane przez każdego z nich. Wartość zaś, zabranych rzeczy ustalono w oparciu o zeznania pokrzywdzonego.

Co więcej, oskarżeni dopuścili się też usiłowania kradzieży przedmiotów, które przygotowane były do zabrania, a których nie zabrali ze względu na brak możliwości transportowych. Ilość i rodzaj oraz wartość tych przedmiotów ustalono w oparciu o zeznania pokrzywdzonego oraz protokół oględzin posesji.

Mając jednak na względzie, iż mamy w tym przypadku do czynienia z tożsamością naruszonego dobra prawnego, jednością miejsca i czasu działania sprawcy, oraz jednością zamiaru, przyjęto, iż przestępstwo usiłowania kradzieży jest czynem do kradzieży współukaranym (por. A. Spotowski, Pomijalny (pozorny) zbieg przepisów ustawy i przestępstw, Wydawnictwo Prawnicze, Wa - wa 1966, k. 172 – 173).

Ponownie, przy tym, uznano, iż M. Ż. (1) powyższego czynu dopuścił się w warunkach opisywanego powyżej powrotu do przestępstwa. Uznano go zatem, za winnego czynu z art. 278 § 1 k.k. i art. 278 § 5 k.k. w zw. z art. 278 § 1 k.k. i art. 275 § 1 k.k. i art. 276 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. ,

P. D. (1) zaś, który czynu tego dopuścił się wspólnie i w porozumieniu z M. Ż. (1) – uznano za winnego czynu z art. z art. 278 § 1 k.k. i art. 278 § 5 k.k. w zw. z art. 278 § 1 k.k. i art. 275 § 1 k.k. i art. 276 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

Nadto, M. Ż. (1) uznano też za winnego tego, że w dniu 25 listopada 2013 roku we W. z kontenera mieszczącego się na terenie budowy przy ul. (...), zabrał w celu przywłaszczenia wkrętarkę marki M., wiertarkę marki B., wyrzynarkę marki B., baterie umywalkowe tj. mienie o łącznej wartości 1750 złotych na szkodę firmy (...) oraz kurtkę ocieplaną nn marki o wartości 200 złotych na szkodę W. K., przy czym czynu tego dokonał w warunkach powrotu do przestępstwa będąc uprzednio skazanym: wyrokiem Sądu Rejonowego dla Wrocławia Śródmieścia w II Wydziale Karnym o sygn. akt IIK 714/10 za czyn z art. 279 § 1 kk popełniony w grudniu 2009 roku, za czyn z art. 279 § 1 kk i art. 276 kk w zw. z art. 11 § 2 kk popełniony w dniu 7 stycznia 2010 roku i za czyn z art. 279 § 2 kk i art. 276 kk w zw. z art. 11 § 2 kk popełniony w nocy 4/5 stycznia 2010 roku na karę łączną 2 lat pozbawienia wolności, którą odbył w okresie od 5 października 2011 roku do 3 października 2013 roku.

Na taki przebieg powyższego zdarzenia wskazują, bowiem, wyjaśnienia oskarżonego przyznającego się do popełnienia powyższego czynu, z których wynika, iż zabrał on opisywane przedmioty celem przywłaszczenia, zaś ich wartość podana została przez W. K.. – Także i w tym przypadku, w świetle, prawomocnego wyroku w sprawie o sygn.. akt II K 714/10 nie ulega wątpliwości, że oskarżony przypisanego mu czynu dopuścił się niespełna pięć lat po tym, jak odbył

karę łączną 2 lat pozbawienia wolności za przestępstwa przeciwko mieniu, a zatem – w myśl art. 115 § 3 k.k. podobne do tego, za które został skazany niniejszym wyrokiem.

Ponownie, zatem, uznano M. Ż. za winnego czynu z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.

W związku z tym, za pierwszy z przypisanych oskarżonemu M. Ż. (1) czynów wymierzono mu karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności, którą uznano za współmierną do jego winy i społecznej szkodliwości przypisanego czynu. Ta ostatnia wyraża się w szczególności w rodzaju i charakterze naruszonego dobra prawnego, którym w niniejszej sprawie jest mienie, jak też w okolicznościach popełnionego czynu, w szczególności zaś w akcie, iż garaż, z którego przedmiotowy rower został zabrany nie był w żaden sposób zabezpieczony przed przedostaniem się tam osób nieuprawnionych. Rozważono też wartość zabranego mienia, oraz okoliczność, że oskarżony zarzucanego mu czynu dopuścił się w warunkach powrotu do przestępstwa. Wzięto pod uwagę również wielokrotnie deklarowaną przez oskarżonego skruchę, oraz fakt, iż pokrzywdzony mu przebaczył.

Zauważono też, że tak wymierzona kara spełni swoje cele w zakresie prewencji indywidualnej, a zatem przyczyni się do tego, że oskarżony nie powróci do przestępstwa w przyszłości, jak też prewencji ogólnej, wyrażającej się w wypracowaniu w środowisku M. Ż. przeświadczenia o braku społecznego przyzwolenia dla popełniania przestępstw kradzieży.

Za drugi z przypisanych M. Ż. (1) czynów Sąd wymierzył mu karę 2 lat pozbawienia wolności. Także i w tym przypadku uznał, że tak wymierzona kara nie przekroczy stopnia winy oskarżonego oraz będzie współmierna do społecznej szkodliwości przypisanego czynu. Oceniając tę ostatnią sąd wziął pod uwagę wartość zabranego mienia, jak też wartość mienia co do którego usiłowano dokonać przestępstwa kradzieży. Wzięto pod uwagę też okoliczność, że oskarżony dopuścił się także przestępstwa przeciwko dokumentom.

Ponownie też zwrócono uwagę na popełnienia przez oskarżonego czynu w warunkach powrotu do przestępstwa, wyrażoną skruchę i przebaczenie przez pokrzywdzonego.

Zwrócono także uwagę na względy prewencji indywidualnej i ogólnej.

Podobnymi względami kierował się Sąd wymierzając M. Ż. – za trzeci z przypisanych czynów karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności, jednakże zwrócono uwagę, iż czynu tego dopuścił się na szkodę innego pokrzywdzonego.

Mając powyższe na względzie, uznając, że przepisy obowiązujące przed 1 lipca 2015r. były dla oskarżonego względniejsze, Sąd wymierzył oskarżonemu M. Ż. karę łączną 2 lat pozbawienia wolności, biorąc pod uwagę łączność przedmiotowo – podmiotową przypisanych mu czynów. W szczególności rozważono, że mimo, iż dopuszczał się on czynów na szkodę dwóch różnych pokrzywdzonych, przedmiotem w który godził było za każdym razem mienie, a popełniał je on w niewielkich odstępach czasu. Mając, zaś na względzie postawę procesową M. Ż. uznano, że w wyniku wymierzonej kary zapewniona będzie realizacja względów sprawiedliwościowych kary.

Opisywana powyżej postawa procesowa oskarżonego, w szczególności wielokrotne wyrażenie skruchy i woli naprawienia wyrządzonych szkód, jak też przebaczenie przez jednego z pokrzywdzonych, odbywanie w chwili obecnej kary w innej sprawie, oraz sygnalizowane przez Dyrektora Aresztu Śledczego wzorowe zachowanie oskarżonego w warunkach izolacji świadczą, zdaniem Sądu, o rozpoczętym i dobrze rokującym procesie resocjalizacji oskarżonego M. Ż., w związku z czym, wykonanie wymierzonej kary łącznej warunkowo zawieszono wobec niego na okres 5 lat próby, oddając go jednak w tym czasie pod dozór kuratora, monitorującego i nadzorującego zachowanie oskarżonego w tym czasie, którego zobowiązano też do podjęcia pracy zarobkowej na wolności oraz powstrzymywania się od nadużywania alkoholu i zażywania środków odurzających.

Obowiązek wykonywania pracy zarobkowej umożliwi oskarżonemu M. Ż. wywiązanie się z nałożonego obowiązku naprawienia szkody wyrządzonej firmie (...) oraz częściowego – solidarnego z P. D. - naprawienia szkody na rzecz G. Z..

Wobec oskarżonego P. D. (1) wymierzono karę 1 roku i 2 miesięcy pozbawienia wolności. Także i w tym przypadku rozważono współmierność sankcji do winy i społecznej szkodliwości przypisanemu oskarżonemu czynu. Stwierdzono, iż wykroczył on działając przeciwko mieniu, którego wartość wzięto pod uwagę, ale też dokumentom, jak też, że poza kradzieżą, dopuścił się również w tym samym czasie jej usiłowania. Zwrócono też uwagę, na to, iż dopuścił się go wspólnie i w porozumieniu z inną osobą.

Zwrócono też uwagę, iż P. D. (1) był w przeszłości karany za przestępstwa przeciwko mieniu.

Uznano też, że tak wymierzona kara spełni swoje zadania w sferze prewencji indywidualnej, a zatem, że oskarżony nie powróci do przestępstwa, jak też w sferze prewencji ogólnej, da wyraz braku społecznego przyzwolenia na dokonywanie przestępstw przeciwko mieniu.

Także i w przypadku P. D. uznano, że przepisy obowiązujące przed 1 lipca 2015r. będą względniejsze niż te obowiązujące obecnie, w związku z czym – uznając, iż wobec oskarżonego zachodzi pozytywna prognoza kryminologiczna, wykonanie kary pozbawienia wolności warunkowo zawieszono na okres 3 lat próby, w którym to okresie jego zachowanie będzie podlegało nadzorowi kuratora.

Mając na uwadze, że oskarżony nadużywa alkoholu, zobowiązano go do powstrzymywania się od jego nadużywania.

Z uwagi zaś na konieczność zabezpieczenia sprawiedliwościowego celu kary, Sąd zobowiązał P. D. do solidarnego z M. Ż. częściowego naprawienia szkody poprzez zapłatę na rzecz G. Z. kwoty 5000 zł.

Mając na względzie, że oskarżeni byli w sprawie zatrzymani, a M. Ż. także tymczasowo aresztowany, okres ten zaliczono każdemu z nich na poczet orzeczonej kary i kary łącznej pozbawienia wolności.

W związku zaś z faktem, że w sprawie zabezpieczono dowody rzeczowe, Sąd orzekł o ich przepadku.

Orzeczone, zaś o zwrocie uprawnionym dowodów rzeczowych w postaci torby z napisem W. i kabla elektrycznego opisanych pod nr 36 i 37 wykazu dowodów rzeczowych nr I/1/14 na k. 39 akt sprawy zarządzając jednocześnie złożenie ich do depozytu sądowego.

Mając, natomiast na uwadze, iż w toku postępowania w sprawie oskarżenia korzystali z pomocy obrońców z urzędu, Sąd – na podstawie art. 29 ust. 1 ustawy z dnia 26 maja 1982r. Prawo o adwokaturze (Dz.U. 2002 Nr 123, poz. 1058) oraz przepisów rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz.U. 2002, Nr 163, poz. 1348), zasądził od Skarbu Państwa na rzecz adw. B. C. kwotę 1446,48 zł (z VAT), a na rzecz adw. B. S. kwotę 750,24 (z VAT) tytułem nieopłaconej obrony udzielonej z urzędu.

W związku ze skomplikowaną sytuacją majątkową oskarżonych, z których jeden jest pozbawiony wolności, a drugi utrzymuje się z prac dorywczych, Sąd zwolnił każdego z nich od kosztów postępowania na niego przypadających, w tym od opłat, uznając iż ich pokrycie byłoby dla nich nadmiernie uciążliwe.